

Manevra de succes a dumnezeului acestui veac

Luni, 1 octombrie 2007

Gili Cârstea

Realitatea prezentă a fost zugrăvită perfect acum un secol, iar noi trăim să vedem împlinirea ei:

“Încercările copiilor lui Israel, și atitudinea lor chiar înainte de prima venire a lui Hristos, mi-au fost prezentate iar și iar spre a ilustra poziția poporului lui Dumnezeu în experiența lor dinaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos – cum vrăjmașul a căutat fiecare ocazie spre a pune stăpânire pe mințile iudeilor, iar astăzi caută să orbească mințile slujitorilor lui Dumnezeu, ca ei să nu poată discerne adevărul prețios” (1 SM 406). Vorbea aici despre reacția conducătorilor noștri față de solia 1888.

Cu două milenii în urmă, același Spirit al Profeției atrăgea atenția asupra acestei manevre iscusite a diavolului:

“Și dacă evanghelia noastră este acoperită, este acoperită pentru cei ce sunt pe calea pierzării, a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina evangheliei slavei lui Hristos, care este chipul lui Dumnezeu” (2 Cor 4:3-4).

Și cine erau cei de pe calea pierzării? Marii cărturari ai poporului, floarea teologică a națiunii, rabinii titrați din Sinedriu; într-un cuvânt, îngerul bisericii din acea vreme.

Și care era scopul acelei orbiri? Ce nu trebuiau ei să discearnă? Lumina slavei lui Hristos, vestea bună a neprihăririi în trup păcătos, chipul lui Dumnezeu restaurat în templul inimii. Acesta a fost, și continuă să fie “adevărul prețios” pe care slujitorii lui Dumnezeu de astăzi nu trebuie să-l discearnă. Vrăjmașul lui Dumnezeu știe bine că acest adevăr prețios, taina lui Dumnezeu, va face să sune trâmbița a șaptea, punând astfel capăt împărăției lui.

Pasajul din Selected Messages spune că Dumnezeu a prezentat “iar și iar” nebuniile lui Israel ca fiind o ilustrație despre felul cum va reacționa poporul lui Dumnezeu din vremea sfârșitului. Profeția aceasta se împlinește chiar acum. Ca și cărturarii lui Israel, academia adventistă de astăzi nu reușește să discearnă adevărul prețios al neprihăririi lui Hristos în legătură cu legea. Strălucirea lui Baal deghizat în Hristos a reușit să le câștige interesul, iar ei par dispuși să se alăture gloatelor plecate înaintea lui, și să primească puterea, lumina și avantajele care decurg de aici. Pe acest drum, slava lui Hristos – chipul lui Dumnezeu – nu

are nicio șansă să strălucească în mijlocul poporului lui Dumnezeu, iar cei care se vor încumeta să onoreze acea slavă vor fi condamnați ca și în trecut.

Vestea bună a slavei lui Dumnezeu strălucind pe fața lui Isus Hristos este descoperirea fenomenală a noului legământ – dovada că Dumnezeu S-a ținut de cuvânt și a adus înaintea lumii Modelul: Un fiu al omului în care s-a realizat noul legământ, scrierea caracterului lui Dumnezeu în templul inimii.

Teologia populară neagă violent această realitate a rolului lui Hristos. Creștinismul apostaziat spune lumii că Hristos nu a fost membru al familiei noastre, ci Dumnezeu îmbrăcat în umanitate spre a putea comunica cu omul. El nu putea păcătui, și nu a intenționat să fie un exemplu pentru noi. Misiunea Lui a fost să plătească pentru vina păcatului omenirii, o tranzacție juridică prin care legea să nu ne mai condamne, deși o călcăm.

Nu este de mirare că o asemenea concepție duce inevitabil la credința că Hristos a anulat legea, că a “pironit-o pe cruce,” și astfel desăvârșirea ultimei generații apare ca o fantasmagorie a fundamentalistilor din biserică.

Cu adevărat, repetăm istoria lui Israel dinaintea primei veniri a lui Hristos, iar vrăjmașul a reușit și cu noi la fel de bine figura cu orbirea minților slujitorilor lui Dumnezeu. Ei susțin mai vehement decât niciodată că sunt bogați, s-au îmbogățit și nu duc lipsă de nimic.

De nimic, cu excepția discernământului de a sesiza adevărul prezent prețios ascuns în nebulosul (pentru ei) concept al “neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea” – declarat de Dumnezeu a fi “cu adevărat solia îngerului al treilea.”